

[Arbejds- og socialministeren.]

enig med det ærede medlem i, at det vil have stor betydning for de børn, som også på dette område skal søges indpasset i det normale samfundsliv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Christiansen* til finansministeren.

Hvorfor har den danske regering endnu ikke ratificeret UNESCOs aftaler af 1948 og 1950 angående import af oplysningsmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale? Agter finansministeren at fremme de trufne aftaler?

Chr. Christiansen: UNESCO, De Forenede Nations Organisation for Oplysning, Videnskab og Kultur, har siden sin oprettelse behandlet en række kulturelle problemer og har iværksat et betydningsfuldt aktivt arbejde for at fremme den internationale forståelse. Fra dansk side har vi taget del i dette arbejde, og vi har søgt at gøre os nyttige på de områder, hvor vi har haft kræfter dertil og muligheder derfor, selvom jeg nok synes, at det akademiske og videnskabelige indslag har været betydelig mere fremherskende end det folkelige-kulturelle, som dog ellers er et område, hvor Danmark råder over ganske særlige værdier.

Naturligvis har UNESCOs konferencer og forhandlinger i sig selv stor betydning, men større betydning for UNESCOs virksomhed har det, når konferencernes beslutninger følges op med afgørelser og beslutninger af de tilsluttede lande.

Jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede finansminister, fordi jeg finder, at de aftaler, som UNESCO har vedtaget i 1948 og i 1950, kan få afgørende betydning for den frie kulturelle udvikling og også give plads for en bedre udnyttelse af det praktiske materiale, der forefindes på det oplysningsmæssige, videnskabelige og kulturelle område.

Aftalen af 1948, der blev vedtaget på UNESCOs 3. generalforsamling, angår tilvejebringelse af en lettelse af udbredelsen af hjælpemidler, som f. eks. film, båndfilm, mikrofilm, grammofonplader og kort, medens aftalen af 1950, der fandt sted på UNESCOs 5. generalforsamling, gik endnu videre og havde til formål at søge fjernet

toldhindringer på følgende områder: bøger, publikationer, dokumenter og udstillingsmateriale, kunstværker, tekniske hjælpemidler, som anført i aftalen af 1948, instrumenter og apparater til videnskabeligt brug og endelig hjælpemidler for blinde.

Efter hvad der er oplyst overfor mig, er 1948-aftalen i 1952 undertegnet af 18 lande og ratificeret af 5, og 1950-aftalen er undertegnet af 18 lande og ratificeret af 13.

Jeg finder det meget ønskeligt, at man i de lande, der er tilsluttet UNESCO, søger at formindske toldsatsen og andre hindringer, der kan hemme formidlingen af værdifuldt kulturelt hjælpemateriale til brug for videnskabelig forskning og oplysnings- og kulturarbejde. Det er baggrunden for det spørgsmål, jeg har tilladt mig at stille til den højtærede finansminister:

Hvorfor har den danske regering endnu ikke ratificeret UNESCOs aftaler af 1948 og 1950 angående import af oplysningsmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale?

Agter finansministeren at fremme de trufne aftaler?

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg forstår godt det ærede medlems spørgsmål. Vi må alle se med sympati på fri udveksling af kulturelle værdier. Jeg tror ikke, at aftalen af 1948 rummer større økonomiske problemer. Lidt vanskeligere er det måske med den sidste aftale af 1950, der f. eks. forudsætter toldfrihed for bøger, såvel bøger med dansk tekst som andre. Den går også videre, end den øjeblikkelige toldlovgivning tillader, og rummer derfor visse problemer, der kræver overvejelse på grund af den beskyttelse, som jo nu engang findes for en vis dansk produktion og beskæftigelse. Der er måske også visse ting, der trænger til nærmere overvejelse, som f. eks. hvad det betyder, når der tales om antikviteter. Der kan f. eks. være tale om guld- og sølvvarer. Jeg ved heller ikke, om begrebet film er tilstrækkelig klart.

Jeg kan sige, at der i nogen tid har været forhandlinger i gang mellem finansministeriet og undervisningsministeriet for at få disse spørgsmål afklaret, og så snart de er afklaret, er det regeringens tanke at tage stilling dertil. Jeg tror ikke, det behøver at tage lang tid. Når man ikke har ratificeret eller taget stilling til ratifikationen af den første aftale, er det, fordi man har